

مقدمه‌ای بر بیمه الکترونیک

قسمت اول

- گروه پژوهشی بیمه الکترونیک پژوهشکده بیمه

- تهیه کنندۀ:

در ابتدای تحقیق بر خود واجب می‌دانیم، یادی کنیم از همکار و دوست فقید، آرش حسن‌زاده مقیمی که بخش بسزایی از این تحقیق به مدد زحمات وی حاصل شده است.
روحش شاد
یادش گرامی

چکیده

فناوری اطلاعات با شتاب فزاینده در حال تغییر جهان است و این تغییرات در کلیه عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مشهود است. در صنعت بیمه نیز این مفهوم جایگاه فود را یافته و کار کرده‌های آن نیز تعریف شده است. از آنها که در ایران از ظهور پدیده تجارت الکترونیک زمان زیادی نگذشته، بیمه الکترونیک نیز که محصول این پدیده است، ناشناخته مانده است؛ از این‌روی گروه پژوهشی بیمه الکترونیک پژوهشکده بیمه در سه شماره مجله تازه‌های جهان بیمه به معرفی فناوری اطلاعات و تجارت الکترونیک می‌پردازد و در ادامه بیمه الکترونیک، مزیت استفاده از آن، موانع و مشکلات به کارگیری آن و راهکارهای رفع این موانع مورد بررسی قرار می‌گیرد.

محدود و استاندارد شده برای مبادله اطلاعات

تجاری میان یکدیگر زندن. این روش مبادله، مبادله (تراکنش) الکترونیکی داده‌ها³ نامیده شد. ایجاد و توسعه اینترنت و شبکه جهان‌گستر، باعث خلق فرصت‌های زیادی برای توسعه و پیشرفت زیرساخت‌ها و کاربردهای تجارت الکترونیکی در سطح ملی گردید. همچنین در سطح سازمانی نیز شاهد این امر بوده‌ایم. توسعه تجارت الکترونیکی با گسترش قابلیت‌های تکنولوژی اطلاعات مرتبط است و با کاهش هزینه‌های به کارگیری تکنولوژی اطلاعات همراه است. بنابراین تجارت الکترونیکی، چیزی جز به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در امر تجارت و کسب‌وکار نمی‌باشد. یکی از مهم‌ترین بخش‌ها در فضای کسب‌وکار که از اهمیت بسزایی برخوردار است و متغیرهای اساسی کلان اقتصادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، صنعت یمه است. به کارگیری فناوری‌های نوین در این صنعت در راستای تجارت الکترونیکی را بیمه الکترونیک می‌نامند. لذا در این گزارش به دنبال معرفی یمه الکترونیک، مزیت‌های استفاده

مقدمه

استفاده از فناوری‌های الکترونیکی در انجام امور بازرگانی، پیشینه‌ای نسبتاً طولانی دارد. در حقیقت، نیاز به تجارت الکترونیکی از تقاضای بخش‌های خصوصی و عمومی برای توسعه و استفاده از تکنولوژی اطلاعات به منظور کسب رضایت مشتری و هماهنگی مؤثرتر درون سازمانی نشئت گرفته است. می‌توان گفت که این نوع تجارت از حدود سال 1965 میلادی آغاز شد که مصرف کنندگان توانستند پول خود را از ماشین‌های خودپرداز¹ دریافت کرده و خریدهای خود را با کارت‌های اعتباری انجام دهند. این امر با ایجاد سیستم‌هایی دنبال شد که امکان تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها و هدایت الکترونیکی کسب‌وکار را فراهم کردند. چنین سیستم‌هایی را می‌توان سیستم‌های همکاری یعنی سازمانی² نامید. پیش از توسعه تکنولوژی‌های مبتنی بر اینترنت در سال‌های آغازین دهه 90، شرکت‌های بزرگ دست به ایجاد شبکه‌های کامپیوتری با ارتباطات مشخص،

1. Automatic Teller Machine (ATM)

2. Interorganizational Information Sharing System (IISS)

از دیدگاه سدان³، جهش فناوری اطلاعات دو دوره بیست ساله را پشت سر گذاشته و اکنون وارد دوره سوم شده است. این سه دوره به قرار زیرند:

- 1974-1955 عصر پردازش الکترونیکی داده‌ها؛
- 1975-1994 عصر سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت⁴؛
- 1995-2014 عصر اینترنت.

هر عصر بیست ساله‌ای، امکانات تجارت الکترونیکی را متناسب با توانایی‌های تکنولوژی اطلاعاتی آن عصر فراهم آورده است.

2-1. اهمیت فناوری اطلاعات

فناوری اطلاعات، عامل اساسی کاهش فاصله و زمان در تمامی کارکردهاست، تا حدی که در بسیاری از قلمروها این کاهش موجب تولید و عرضه خدمات جدید می‌شود. فناوری اطلاعات و ارتباطات در زمان خیلی کوتاهی، یکی از پایه‌های اساسی جوامع مدرن شده است. این فناوری مردم را در دسترسی، پردازش، ذخیره، بازیابی و انتشار اطلاعات به صورت کارآمدتر قادر ساخته و به کشورهای در حال توسعه کمک می‌کند که به نحو مؤثری در اقتصاد جهانی دانش محور با هم به رقابت پردازنند. این فناوری موجب اثربخشی و کارایی در انجام وظایف و افزایش در مقادیر داده‌های اطلاعاتی شده که می‌تواند پردازش، توزیع و ذخیره شود. تعریف ارائه شده توسط سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی به سهولت قبل استفاده است؛ زیرا که این تعریف بین جنبه‌های خدمات و تولیدات در تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات تفاوت‌های مفیدی قائل می‌شود. در سال 1998 کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی قبول کردند که قسمت‌های مختلف فناوری اطلاعات را به عنوان

از آن، موانع و مشکلات به کار گیری آن و ارائه راهکارهای لازم در این رابطه هستیم که لازم است قبل از بررسی کامل این موضوع، در ابتدا به معرفی فناوری اطلاعات و تجارت الکترونیکی و کاربرد آن در صنعت بیمه پردازیم.

1. فناوری اطلاعات¹

1-1. تعریف فناوری اطلاعات

فناوری اطلاعات را انجمن فناوری اطلاعات آمریکا² «مطالعه، طراحی، توسعه، پیاده‌سازی، پشتیبانی یا مدیریت سیستم‌های اطلاعاتی مبتنی بر رایانه، خصوصاً برنامه‌های نرمافزاری و سخت افزار رایانه» تعریف می‌کند. به طور مختصر، فناوری اطلاعات با مسائلی مانند استفاده از رایانه‌های الکترونیکی و نرمافزار سروکار دارد تا تبدیل، ذخیره، حفاظت، پردازش، انتقال و بازیابی اطلاعات به شکلی مطمئن و امن انجام پذیرد. به بیانی دیگر، فناوری اطلاعات ترکیبی از دو مفهوم فناوری و اطلاعات است. اطلاعات مفهوم گستره‌ای دارد و به یک سری محتویات اشاره دارد، در حالی که فناوری به ابزارهایی گفته می‌شود که برای دست کاری این محتویات به کار می‌رود. فناوری یک عنصر ضروری در تراکنش‌های پردازش اطلاعات است که مشاهده، آگاهی و تجربه از یک رابطه سلسله مراتبی در آن برخوردار هستند. اطلاعات منجر به پیدایش آگاهی شده و از به وجود آمدن آگاهی زیاد، تجربه حاصل می‌گردد. اطلاعات از داده‌هایی ناشیت می‌گیرد که ضرورتاً قبل احساس و ادراک هستند. هنگامی که داده‌ها برای استفاده در برخی امور سودمند به دسته‌ها و طبقه‌هایی دسته‌بندی و سازماندهی می‌شوند، تبدیل به اطلاعات می‌گردد.

فناوری اطلاعات، عامل اساسی کاهش فاصله و زمان در تمامی کارکردهاست.

3. Seddon

4. Management Information System(MIS)

1. Information Technology(IT)

2. Information Technology Association of America (ITAA)

دولتی و خصوصی در زمینه خدمات و شبکه‌های مخابراتی و توسعه فناوری، مسئولیت تدوین مقررات، استانداردسازی، هماهنگی و توسعه مخابرات در سطح بین‌المللی را به عهده دارد)، شاخص توسعه تکنولوژی و اطلاعات^۲ ارائه می‌شود و وضعیت کشورها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. شاخص IDI یا شاخص توسعه یافته‌گی^۳ بر مبنای ۱۱ ویژگی با محوریت ۳ موضوع (دسترسی، میزان استفاده و مهارت‌ها) محاسبه می‌شود (جدول ۱) و سپس رتبه‌بندی کشورهای مختلف در این شاخص در جدول ۲ ارائه می‌شود. در ادامه ۱۱ معیار اصلی برای اندازه‌گیری IDI به تفکیک سه موضوع اصلی دسترسی، میزان استفاده و مهارت، در قالب جدول ۱ ارائه شده است و وزن هر یک از ۱۱ معیار به عنوان درصدی از ۳ موضوع

ترکیبی از صنایع تولیدی و خدماتی که داده‌ها و اطلاعات را به صورت الکترونیکی ضبط، انتقال و نمایش می‌دهد، مشخص نمایند. نکته قابل توجه این تعریف کلی این است که استانداردهای بین‌المللی ستی، طبقه‌بندی صنایع را نادیده می‌گیرد؛ لذا دوگانگی بین تولیدات و خدمات، در همه جای اقتصاد دیده شود. صرف نظر از تعاریف متعددی که از فناوری اطلاعات شده، دسترسی سریع به اطلاعات و انجام امور بدون درنظر گرفتن فواصل جغرافیایی و محدودیت‌های زمانی، محوری‌ترین دستاوردهای فناوری است.

در زمینه فناوری اطلاعات از سوی اتحادیه جهانی مخابرات^۱ (که به عنوان یک سازمان بی‌طرف و بین‌المللی با هدف هماهنگی فعالیت‌های سازمان‌های

جدول ۱. شاخص IDI

شاخص‌های دسترسی	وزن
تعداد خطوط تلفن ثابت به ازای هر ۱۰۰ خانوار	20
تعداد خطوط تلفن سیار به ازای هر ۱۰۰ خانوار	20
پهنهای باند بین‌المللی اینترنت	20
نسبت کامپیوتر به خانه‌ها	20
نسبت خانه‌ها به دسترسی به اینترنت	20

شاخص‌های میزان استفاده	وزن
تعداد کاربران اینترنت به ازای هر ۱۰۰ خانوار	33
مشترکان اینترنت باند وسیع ثابت به ازای هر ۱۰۰ خانوار	33
مشترکان اینترنت باند وسیع سیار به ازای هر ۱۰۰ خانوار	33

شاخص‌های مهارت	وزن
میزان سواد	33
میزان دانش آموختگان با تحصیلات ابتدایی	33
میزان دانش آموختگان با تحصیلات متوسطه و بالاتر	33

شاخص IDI یا شاخص توسعه یافته‌گی بر مبنای ۱۱ ویژگی با محوریت ۳ موضوع (دسترسی، میزان استفاده و مهارت‌ها) محاسبه می‌شود.

جدول 2. پنج رتبه اول هر منطقه بر اساس شاخص IDI

ایسلند	هلند	دانمارک	لوکزامبورگ	سوئد	اروپا
6	5	4	2	1	IDI
استرالیا	سنگاپور	چین	ژاپن	کره	آسیا
15	14	11	8	3	IDI
اروگوئه	آرژانتین	کشور سنت وینسنت و گرنادین‌ها	کانادا	ایالات متحده	آمریکا
50	49	46	21	19	IDI
کویت	عربستان سعودی	قطر	بحرين	امارات	کشورهای عربی
65	52	45	33	29	IDI
مولداوی	قراقشان	اوکراین	بلاروس	روسیه	کشورهای مستقل همسود
73	69	58	55	48	IDI
بوتسوانا	کیپ ورد	آفریقای شمالی	موریس	سیشل	آفریقا
109	102	92	72	66	IDI

شاخص آورده شده است.

مشخص شده است:

همچنین در زمینه تأثیر فناوری اطلاعات بر شاخص‌های کلان اقتصادی می‌توان به اثرات فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاؤا)، بر بهره‌وری کل عوامل تولید اشاره نمود. طبق تحقیق انجام گرفته بر روی کشورهای درحال توسعه، یافته‌های نشان می‌دهد اباحت سرمایه فاؤا باعث افزایش بهره‌وری کل می‌شود؛ ۱٪ افزایش سرمایه فاؤا نسبت به کل سرمایه، بهره‌وری کل را ۱۵٪ افزایش می‌دهد. فاؤا از نظر زیرساخت کاربری بر بهره‌وری کل تأثیر مثبت دارد. (محمدزاده، ۱۳۸۹)

1-3. به کار گیری فناوری اطلاعات در صنعت

بیمه

فناوری اطلاعات با شتابی فزاینده در حال تغییر جهان است و این تغییرات در کلیه عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مشهود است. در صنعت بیمه نیز این مفهوم جایگاه خود را یافته و کارکردهای آن نیز تعریف شده است. امروزه

طبق آخرین برآوردهای اتحادیه جهانی مخابرات در سال 2010 رتبه ایران با توجه به شاخص IDI در جهان 84 و در منطقه 14 است. لذا با توجه به برنامه‌های توسعه و سند چشم‌انداز توسعه لزوم برنامه‌ریزی و مدیریت صحیح جهت دست یافتن به رتبه مطلوب در منطقه و جهان بیش از پیش احساس می‌شود. در ادامه، ۵ رتبه اول هر منطقه بر اساس این

شرکت‌های بیمه مربوط به بیمه‌های زندگی است، بنابراین بخش بهداشت و درمان نقش اساسی بر این شاخه بیمه دارد. دفتر محاسبات دولت ایالات متحده در مطالعه‌ای، منافع حاصل از سلامت الکترونیک در 11 سازمان بهداشت و درمان دولتی و خصوصی که سرمایه‌گذاری قابل توجهی در سلامت الکترونیکی داشته‌اند، را به ترتیب زیر برشمود:

- 50 الی 80 درصد کاهش در نرخ خطای دارو؛
- بیش از 15٪ کاهش در آزمایشات تشخیصی با توجه به دسترسی آنلاین به نتایج؛
- کاهش قابل توجهی در زمان مراجعه بیماران با استفاده از برنامه‌ریزی‌های آنلاین و ابزارهای ارتباطی؛
- 40٪ افزایش غربالگری بیماران و روش‌های پیشگیرانه و مراقبت از سلامت؛
- 40٪ افزایش استفاده از پروتکل‌های استاندارد توسط پزشکان.

2. تجارت الکترونیک

2-1. تعریف تجارت الکترونیک

از تجارت الکترونیکی، تعاریف متعددی شده است. در حقیقت مجموعه متنوع وسیعی از تعاریف و مفاهیم برای تجارت الکترونیکی وجود دارد که موضوعات، کاربردها و مدل‌های گوناگونی را دربرمی‌گیرد. در گونه‌ای از این موارد، کوشیده شده است که تعاریف عامی ارائه شود. به عنوان نمونه، در حالی که اتحادیه اروپا تجارت الکترونیکی را با عبارت «نجام تجارت به صورت الکترونیکی» تعریف کرده بود اخیراً به گونه‌ای تفصیلی‌تر، آن را «هر شکلی از مبادله تجاری که در آن طرفین ذی‌فع بجای تبادلات فیزیکی یا تماس مستقیم فیزیکی، به صورت الکترونیکی تعامل کنند» تعریف کرده است. در حوزه دانشگاهی، نیز چنین رویکردی قابل مشاهده

شرکت‌هایی که با استفاده از ابزارهای مختلف نسبت به تجهیز خود در حوزه فناوری اطلاعات اقدام کرده‌اند، در بازار رقابت با پشتونهای محکم‌تر حاضر خواهند شد و با خاطری آسوده‌تر ریسک‌های احتمالی را مدیریت خواهند نمود، ضمن آنکه تجربه ثابت کرده شرکت‌هایی که توانسته‌اند در رویکردهای کسب‌وکار و استراتژی‌های خود تحول ایجاد کنند، بهره مناسبی از فناوری اطلاعات بردند و از رشد مناسبی نیز برخوردار شده‌اند. تحولی که با ورود فناوری اطلاعات در عرصه‌های مختلف به وجود آمده است، در حوزه صنعت بیمه نیز منجر به تحولات مثبتی شده که در نهایت به افزایش ضریب نفوذ بیمه منجر شده است.

سل جدیدی از روش‌های فروش بیمه به وجود آمده که قالب‌های متنوع الکترونیکی از جمله شاخص ترین آنهاست که امکان برخورداری از بیمه در کلیه نقاط دور و نزدیک را فراهم کرده است، زیرا پیشرفتهای حاصل در فناوری اطلاعات در کنار سازگاری مشتری با فنون جدید رایانه‌ای و ارتباطات به شرکت‌های بیمه این امکان را می‌دهد تا کانال‌های توزیع جایگزین، برای مشتریان خود فراهم کنند. همچنین فناوری اطلاعات می‌تواند کیفیت ارائه خدمات در صنعت بیمه را افزایش داده و ضمن ایجاد یک چهارچوب واحد به یکپارچگی همه فعالیت‌ها بینجامد و با ایجاد وحدت رویه‌ها از اعمال فرد محورانه بکاهد. البته آن‌طور که به نظرمی‌رسد هنوز تا رسیدن به جایگاه واقعی فناوری اطلاعات در این صنعت نیاز به گام‌های جدی‌تر و اساسی‌تری هستیم تا همپای صنعت بیمه در سطح جهان از این سطح از فناوری بهره کامل ببریم.

از آنجاکه بخش عمده‌ای از حق بیمه تولیدی

نسل جدیدی از روش‌های فروش بیمه به وجود آمده که قالب‌های متنوع الکترونیکی از جمله شاخص ترین آنهاست.

• مبادله بین فروشنده و مصرف‌کننده³: در این نوع تجارت الکترونیکی، رابطه بین تولیدکننده و مصرف‌کننده جزء، مستقیماً برقرار می‌شود. این نوع تجارت، غالباً از طریق اینترنت انجام می‌شود. در حال حاضر انواع کالاها و خدمات را می‌توان از طریق اینترنت خریداری کرد.

• مبادله مصرف‌کننده با مصرف‌کننده⁴: در این شکل، مصرف‌کنندگان جزء، مستقیماً با هم‌دیگر مرتبط شده و به خرید - فروش کالاهای خود می‌پردازند. حراج‌های الکترونیکی از این نوع تجارت است.

• مبادله نقطه به نقطه⁵: حالت خاصی از C2C است که در آن مردم نوارهای ویدئویی، CD، نرم‌افزار و ... را با هم مبادله می‌کنند.

• مبادله مصرف‌کننده با سازمان⁶: این نوع مواردی را در بر می‌گیرد که در آن افراد از اینترنت برای فروش محصولات یا خدمات خود به سازمان‌ها استفاده می‌کنند.

• مبادله الکترونیکی درون‌سازمانی⁷: تمام فعالیت‌های درون‌سازمانی را در بر می‌گیرد که شامل

بوده و در برخی از تعاریف به چشم می‌خورد. چنین تعاریفی عموماً می‌کوشند، نه بر نوع ساختار شبکه‌ای مورد استفاده تأکید نمایند، و نه بر نوع فعالیت‌های تجاری که به‌طور الکترونیکی انجام می‌پذیرد. از نظر توربان¹، تجارت الکترونیکی یک مفهوم در حال رشد است که فرایند خرید، فروش یا مبادله محصولات، خدمات و اطلاعات را از طریق شبکه‌های کامپیوتری، از جمله اینترنت، توصیف می‌کند.

2-2. گونه‌های تجارت الکترونیک

تجارت الکترونیکی بر مبنای طریقین مبادله، به انساع زیر دسته‌بندی می‌شوند.

• مبادله بین فروشنده‌گان²: عملکرد شرکتی که برای انجام سفارش به شرکتی دیگر و نیز دریافت پیش‌فاکتور و صورت‌حساب و همچنین پرداخت هزینه‌ها، از امکانات الکترونیکی و شبکه‌ای استفاده می‌کند، نمونه‌ای از این نوع تجارت الکترونیکی است. این نوع تجارت الکترونیکی با EDI آغاز شد، ولی همان‌گونه که اشاره شد به آن محدود نمانده است.

3. Business to Consumer (B2C)

4. Consumer to Consumer (C2C)

5. Peer to Peer (P2P)

6. Consumer to Business (C2B)

7. Intra Business

1. Turban
2. Business to Business (B2B)

می‌پردازیم. اداره آمار اتحادیه اروپا⁵، سازمان همکاری‌های اقتصادی آسیا و آقیانوسیه⁶ و سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی⁷ در این زمینه مطالعاتی داشته و شاخص‌هایی را معرفی نموده که بدان‌ها می‌پردازیم.

کشورهای OECD شاخص‌هایی را برای اندازه‌گیری تجارت الکترونیک در بین شرکت‌ها و خانوارها تعیین کرده‌اند. این شاخص‌ها بر اساس مدل پیشنهادی و مورد پذیرش کشور کانادا به صورت زیر دسته‌بندی شده است:

- آمادگی: برخی کشورها نیاز دارند تا آمادگی و زمینه افراد، شرکت‌ها، زیرساخت‌ها و به‌طور کلی اقتصاد خود را در زمینه به کارگیری تجارت الکترونیک مورد ارزیابی و سنجش قرار دهند. شاخص‌های این گروه بیشتر مورد توجه کشورهایی قرار دارد که فعالیت‌های تجارت الکترونیک را به تازگی آغاز کرده‌اند.

- شدت: پس از شناسایی میزان آمادگی یک کشور یا یک اقتصاد به بررسی وسعت محدوده و گستره تجارت الکترونیک پرداخته می‌شود. انتظار می‌رود کشورهایی که در تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات یا به عبارتی شدت استفاده از تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات در مراحل پیشرفته‌تر تجارت الکترونیک قرار دارند داده‌های بیشتری از این گروه را لازم داشته باشند.

- تأثیر: آخرین مرحله، بررسی میزان تأثیر تجارت الکترونیک بر اقتصاد است. مسلماً این شاخص‌ها مورد نیاز کشورهایی است که در مراحل بسیار پیشرفته‌تر به کارگیری تجارت الکترونیک قرار دارند.

5. Eurostat

6. Asia-Pacific Economic Co-Operation (APEC)

7. Organization For Economic Cooperation and Development (OECD)

مبادله کالا، خدمات و اطلاعات میان واحدها یا افراد یک سازمان با استفاده از شبکه‌های کامپیوتری داخلی سازمان است.

- ممبادله سازمان با کارکنان¹: این حالت، زیر مجموعه‌ای از حالت پیشین است که در آن، سازمان، خدمات، اطلاعات یا محصولات را از طریق شبکه داخلی خود به کارکنان عرضه می‌کند.

- ممبادله سازمان‌ها با ادارات دولتی²: این نوع از تجارت الکترونیکی، شامل کلیه مبادلات تجاری و مالی میان شرکت‌ها با ادارات دولتی است. پرداخت مالیات و عوارض به دولت و نیز تأمین نیاز ادارات دولتی به کالاهای و خدمات از این طریق قابل انجام است.

- ممبادله مصرف‌کننده با دولت³: این نوع از تجارت، مبادلات بین دولت با مصرف‌کنندگان در مواردی چون پرداخت مالیات و امور تجاری را شامل می‌شود.

- بورس با بورس⁴: با ازدیاد بورس‌ها، منطقی است که این بورس‌ها به یکدیگر از این طریق متصل شوند.

- همکاری تجار: تجارتی که در آن، شرکای تجاری یا کارکنان سازمان به همکاری الکترونیکی با یکدیگر می‌پردازند.

3-2. شاخص‌های تجارت الکترونیک

پس از تعریفی جامع از تجارت الکترونیک و همچنین بر شمردن گونه‌های تجارت الکترونیک، حال به مبحث شاخص‌های تجارت الکترونیک

1. Business to Employee (B2E)

2. Business to Administrators or Business to Government (B2A or B2G)

3. Consumer to Government or Consumer to Administrators (C2G or C2A)

4. Engineer to Engineer (E2E)

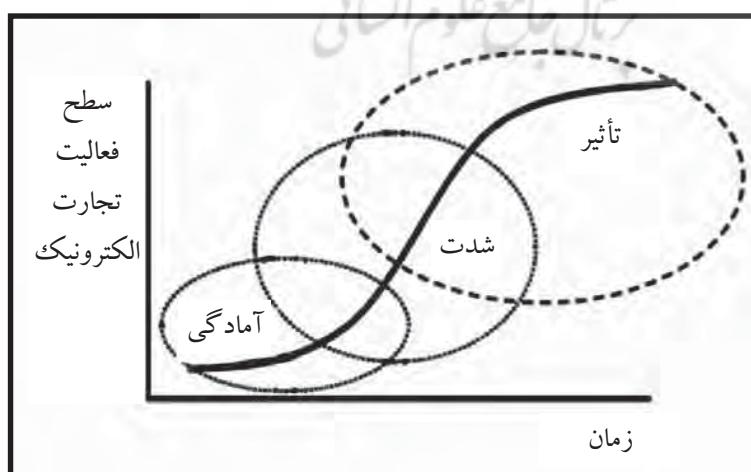
بیشتر شاخص‌های مدنظر مربوط به اندازه‌گیری شدت تجارت الکترونیک است که در جدول ۴ آورده شده‌اند.

معیارهای این شاخص بسیار گستردگر و تخصصی‌تر از شاخصی است که سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی ارائه داده است و داده‌های این معیارها برای بیشتر کشورها در دسترس نیست. از آنجایی که در ایران از ظهور پدیده تجارت الکترونیک زمان زیادی نگذشته و وسعت فراوانی نیز پیدا نکرده، لذا به مقوله شاخص‌های تجارت الکترونیک توجه اساسی نشده است. از بین ۱۴ شاخص مربوط به شرکت‌ها و ۶ شاخص مربوط به خانوارها تنها ۲ شاخص تولید می‌شود. این شاخص‌ها عبارت‌اند از نسبت خانوارهای دارای کامپیوتر و نسبت خانوارهای دارای دسترسی به اینترنت. در زمینه شاخص‌های مربوط به شرکت‌ها هنوز هیچ شاخصی تعریف نشده اما در سال‌های اخیر کارهایی به صورت جزیره‌وار انجام گرفته است که هیچ کدام به سرانجام نرسیده است. در این زمینه مرکز آمار ایران طی سال‌های اخیر شاخصی را براساس شاخص

این شاخص‌ها که در جدول ۳ آورده شده‌اند، در گروه شاخص‌های آمادگی و شدت طبقه‌بندی می‌شوند. از آنجایی که تجربه زیادی در زمینه تهیه و تدوین شاخص‌های مربوط به گروه تأثیر وجود ندارد، در حال حاضر فقط شاخص‌هایی برای سنجش آمادگی و شدت ارائه شده است. به منظور تهیه و تدوین شاخص‌های اندازه‌گیری تأثیر تجارت الکترونیک بر اقتصاد، مطالعات موردی و طرح‌های پژوهشی در دست اجراست اما هنوز به نتیجه نهایی و توافق همگانی متنه نشده است. این وضعیت در مورد شاخص‌های تجارت الکترونیک مربوط به دولت نیز وجود دارد و فقط محدودی از کشورهای اروپای شمالی، کانادا و استرالیا کارهایی در این زمینه انجام داده‌اند.

اداره آمار اتحادیه اروپا نیز یک طرح آمارگیری مقدماتی برای اندازه‌گیری تجارت الکترونیک در شرکت‌ها، طراحی کرده است. این طرح شامل شرکت‌هایی می‌شود که بیش از ۱۰ نفر کارمند دارند. اداره آمار اتحادیه اروپا تلاش کرده تا طرح مزبور را در چهارچوب تعریف OECD اجرا کند.

نمودار ۱. سطح فعالیت تجارت الکترونیک

12

جدول 3. شاخص‌های تجارت الکترونیک - OECD

مجموعه شاخص‌های مربوط به شرکت‌ها	
• تعداد/نسبت شرکت‌های دارای کامپیوتر	
• سطح و سهم کارکنان دارای کامپیوتر شرکت‌ها	
• تعداد/نسبت شرکت‌های دارای دسترسی به اینترنت	
• سطح و سهم کارکنان دارای دسترسی به اینترنت شرکت‌ها	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی که فرایندهای خاصی را از طریق اینترنت انجام می‌دهند	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی دارای وب سایت	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی که موانع و مشکلات خاصی برای به کارگیری تجارت الکترونیک دارند	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی که برای استفاده از اینترنت برنامه‌ریزی کرده‌اند	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی که از طریق اینترنت سفارش گرفته‌اند	
• تعداد/نسبت شرکت‌هایی که از طریق شبکه‌های کامپیوترا سفارش گرفته‌اند	
• ارزش کالاها و خدماتی که از طریق اینترنت سفارش داده شده است	
• ارزش کالاها و خدماتی که از طریق شبکه‌های کامپیوترا سفارش داده شده است	
• نسبت کالا و خدماتی که از طریق اینترنت سفارش داده شده است	
• نسبت کالا و خدماتی که از طریق شبکه‌های کامپیوترا سفارش داده شده است	
• ارزش کالاها و خدماتی که افراد برای مصرف خود از طریق اینترنت سفارش داده‌اند	
مجموعه شاخص‌های مربوط به خانوار	
• تعداد/نسبت خانوارهای دارای کامپیوتر	
• تعداد/نسبت خانوارهای دارای دسترسی به اینترنت	
• تعداد/نسبت خانوارهایی که فعالیت‌های خاصی را از طریق اینترنت انجام می‌دهند	
• تعداد/نسبت خانوارهایی که موانع و مشکلات خاصی برای به کارگیری تجارت الکترونیک دارند	
• تعداد/نسبت افرادی که از طریق اینترنت برای مصرف خود کالا یا خدمات سفارش داده‌اند	

بر اساس آخرین گزارش دولت الکترونیکی بخش امور اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل² در سال 2010، کره‌جنوبی، ایالات متحده آمریکا و کانادا در صدر کشورهای جهان به لحاظ توسعه و پیشرفت در زمینه آمادگی دولت الکترونیکی قرار دارند. منطقه جنوب آسیا در زمینه آمادگی دولت الکترونیکی تاکنون از متوسط جهانی پایین‌تر بوده و پایین‌ترین رتبه‌بندی را در منطقه آسیا دارد. بر اساس آنچه که در این گزارش آمده، ایران در این منطقه، پس از مالدیو با شاخص 0/4234، رتبه دوم و در جهان از میان 183 کشور رتبه

OECD و آنکتاد¹ تهیه و پرسشنامه آن جهت جمع‌آوری داده‌ها آماده شده است. همچینین طبق گفته مدیر کل دفتر آمارهای فرهنگی و بازرگانی مرکز آمار ایران، داده‌های مربوط به این شاخص برای بنگاه‌های اقتصادی بالای 10 نفر نیروی کار برای سال 1392 با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت آماده خواهد شد.

در زمینه آمادگی الکترونیکی، سازمان‌های مختلفی سالانه بر اساس شاخص‌های تعریفی خود، کشورهای مختلف را مورد بررسی قرار داده و رتبه‌بندی می‌کنند.

جدول 4. شاخص‌های تجارت الکترونیک – Eurostat

استفاده از کامپیوتر
• استفاده یا برنامه‌ریزی برای استفاده از اینترنت
• داشتن وب سایت
• نوع ارتباط اینترنتی
• موانع و مشکلات استفاده از اینترنت
• استفاده از تجارت الکترونیک برای خرید
• موانع و مشکلات استفاده از تجارت الکترونیک برای خرید
• برنامه‌ریزی برای استفاده از تجارت الکترونیک برای خرید
• مدت زمان استفاده از تجارت الکترونیک برای خرید
• فرایندهای به کار گرفته شده برای خریدهای الکترونیک
• منافع استفاده از تجارت الکترونیک برای خرید
• استفاده از بازارهای اینترنتی تخصصی B2B برای خرید
• ارزش خریدها/درصد خریدهایی که از طریق اینترنت یا سایر شبکه‌های کامپیوتراً انجام شده است
• استفاده از تجارت الکترونیک برای فروش
• موانع و مشکلات استفاده از تجارت الکترونیک برای فروش
• برنامه‌ریزی برای استفاده از تجارت الکترونیک برای فروش
• مدت زمان استفاده از تجارت الکترونیک برای فروش
• فرایندهای به کار گرفته شده برای فروش‌های الکترونیک
• منافع استفاده از تجارت الکترونیک برای فروش
• استفاده از بازارهای اینترنتی تخصصی B2B برای فروش
• ارزش خریدها/درصد فروش‌هایی که از طریق اینترنت یا سایر شبکه‌های کامپیوتراً انجام شده است
• نسبت فروش به خانوارها از طریق تجارت الکترونیک

102 را به دست آورده است. بر اساس این گزارش اگر است:

- گسترش بازار هدف به یک بازار گستردۀ جهانی با میلیون‌ها مشتری حتی با داشتن سود سرانه اندک؛
- جذب سرمایه‌گذاران علاقمند به مشارکت در فعالیت‌های با مخاطره بالا.

همچنین موارد دیگری به شرح زیر حائز اهمیت است:

- حذف واسطه‌ها و دلال‌ها؛
- رقابت در سطح بین‌المللی؛
- ازین‌رفتن رانت خواری؛
- صرفه‌جویی در زمان بهصورت غیرقابل تصور؛

چه شاخص سال 2010 ایران در این زمینه نسبت به سال 2008 افزایش یافته و رتبه آن از رقم 108 در سال 2008 به رتبه 102 در سال 2010 در جهان رسیده ولی این رتبه بسیار پایین‌تر از برخی از کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی مانند بحرین (رتبه 13)، مالزی (رتبه 32)، قزاقستان (رتبه 46)، امارات متحده عربی (رتبه 49) و کویت (رتبه 50)، قرار دارد.

2-4. مزایا و معایب تجارت الکترونیک

در این رابطه مواردی که بهصورت چشمگیر در تجارت الکترونیک خودنمایی می‌کنند، به شرح زیر

دلایل برخی مشکلات که به آنها خواهیم پرداخت متأسفانه تاکنون حجم بسیار ناچیزی از مبادلات تجاری در ایران از طریق اینترنت صورت می‌گیرد و نیاز به شرکت‌های تخصصی تجارت الکترونیکی احساس نشده است و تعداد این شرکت‌ها در کشور بسیار کم است. ولی با روند رو به رشد دامنه شبکه جهانی اینترنت در ایران، مزايا و فرصت‌های مناسبی برای گسترش تجارت الکترونیکی در ایران ایجاد شده است که باید از آن در جهت رشد و تعالی کشور استفاده نمود. در ادامه به بیان مشکلات می‌پردازم.

- سرعت حرکت به سوی بانکداری الکترونیکی (که از زیرساخت‌های اساسی تجارت الکترونیکی می‌باشد) بسیار کند است؛

- عدم اعتماد عمومی به تجارت از طریق اینترنت به علت عدم فرهنگ‌سازی و نبود شرکت‌های بازارگانی با اهداف بلند مدت در جهت جلب رضایت عمومی که مهم‌ترین مشکل در اجراست؛
- ضعیف‌بودن بخش تجاري و بازارگانی در عرصه تجارت الکترونیکي و آشنایي کم مجریان فروشگاه‌های آنلاین به اصول تجارت و بازارگانی و مشتری‌گرایی در نتیجه ضعیف بودن اقتصاد دانش محور؛

- صرفه‌جویی در هزینه‌های کارکنان در حد قابل توجه؛
- انجام امور تجاری با تولید کننده واقعی؛
- اجبار در رعایت استاندارد جهانی تجارت الکترونیک؛
- کم شدن سوء استفاده‌ها و دعواهای تجاری به صورت محسوس؛

- رونق و توسعه شبکه‌های ارتباطی و مخابراتی؛
- ایجاد اطمینان از صحت انجام امور تجاری.
در این میان تهدیدهایی نیز به شرح زیر وجود دارند:

- افتادن به دام تفکر غلط؛ اینکه شخصی بیندارد با ورود به تجارت الکترونیک، یک شب سود سرشاری را حاصل خواهد کرد؛

- عضویت در هر سازمان تجارت الکترونیک که شناختی از گردداندگان آنها نداریم، می‌تواند امنیت سرمایه را به خطر اندازد و مرزی برای اطمینان و خطر وجود ندارد.

5-2. چالش‌های به کار گیری تجارت الکترونیک در ایران

برای پیاده‌سازی تجارت الکترونیک در ایران یک سری زیرساخت‌ها و بستر سازی‌ها به طور گستردۀ مورد نیاز است. بازار ایران با داشتن پتانسیل بالا از لحاظ حجم معاملات، از لحاظ مادی و تعداد معاملات، زمینه کافی و انگیزه بالایی برای اجرا و پیاده‌سازی تجارت الکترونیکی ایجاد می‌کند. ولی به

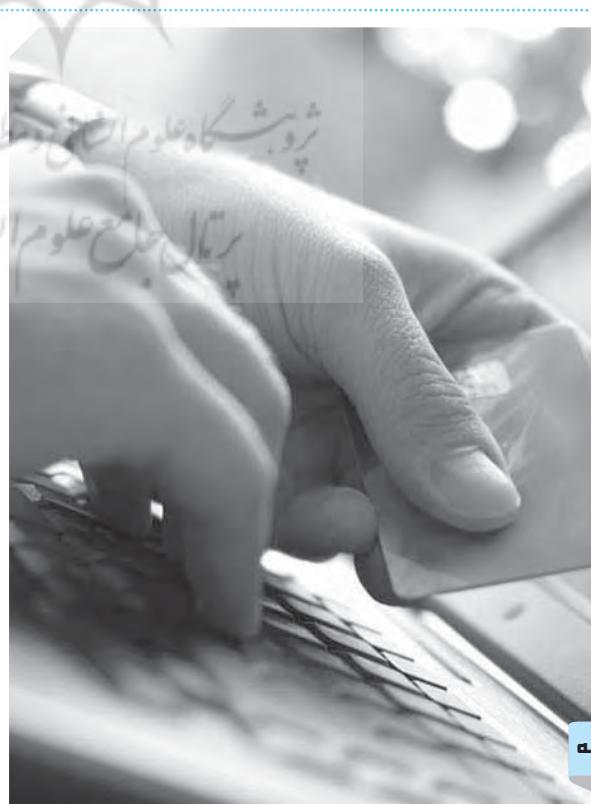
- ماهیت و مزایای غیر ملموس تجارت الکترونیک؛
- آگاهی پایین مدیران از اهداف تجارت الکترونیک؛
- مقاومت استفاده کنندگان سیستم قبلی؛
- تداخل و ظایف سیاست گذاری، اجرا و نظارت؛
- فقدان هماهنگی فرایندی؛
- فقدان برنامه ملی مشخص در زمینه تجارت الکترونیک؛

- ضعف ابزارهای نرم افزاری در ارتباط با کاربردهای مختلف تجارت الکترونیکی؛
- عدم توجه به حقوق مشتری و مشتری مداربودن در بیشتر سایتها تجارت الکترونیکی در ایران (برای مثال عدم ارائه رسید یا فاکتور یا عدم امکان موجودی)؛
- فقدان استانداردها و قواعد پذیرفته شده جهانی در مورد امنیت؛

- عدم توسعه محیط حقوقی لازم برای پیاده سازی تجارت الکترونیک؛
- عدم اطلاع رسانی و آگاهی عمومی راجع به مزایای تجارت الکترونیک در ایران و عدم توسعه فرهنگ درست در استفاده از اینترنت؛
- عدم دسترسی مناسب سازمانها به شبکه وب؛
- عدم دسترسی عمومی مناسب افراد به اینترنت در ایران در مقایسه با کشورهای توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه؛
- کمبود روش‌های مطمئن و کارا برای احراز هویت خریدار و فروشنده؛

- ضعیف بودن سیستم امنیتی برای حفظ امنیت و محترمانه بودن اطلاعات شخصی؛
- ضعف سیستم‌های پستی که به طور مستقیم روی میزان خرید و فروش اینترنتی اثر می‌گذارد؛
- کمبود نیروی انسانی ماهر و متخصص؛

- کمبود سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه داخلی و خارجی در این بخش؛
- عدم تناسب سرعت خطوط اینترنت؛
- پایین بودن دانش فنی متخصصان داخلی؛
- عدم تعریف روش‌های درست مدیریت ریسک از جمله بیمه ریسک‌های مرتبط.

6-2. کاربرد تجارت الکترونیکی در صنعت بیمه

تاکنون تقریباً همه کسب و کارها کاربرد تجارت الکترونیکی را در صنعت‌شان آزموده‌اند و بنابراین تجربیات بسیاری به دست آورده‌اند. در نتیجه، برخی شرکت‌ها ورشکست شده‌اند، اما و بیشتر آنها از منافع این تکنولوژی‌های جدید بهره می‌برند. بنابراین، تأثیر تجارت الکترونیک بر کسب و کار توسط بسیاری از محققان در صنایع مختلف مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. گارون¹ و سویس ری² در خصوص اثرات تجارت الکترونیکی بر صنعت بیمه به صورت کلی بحث کرده‌اند. گارون تأثیر تجارت الکترونیکی بر واسطه‌ها و نقش آنها در صنعت بیمه را مطالعه نموده است. همچنین، تأثیر تجارت الکترونیک بر صنعت بیمه در هند توسط داگوپتا و سنگوپتا³ در نیوزیلند توسط یائو⁴ و بالاخره در مجارستان توسط ورس⁵، مورد مطالعه قرار گرفته است. آنها اشاره کرده‌اند که تجارت الکترونیک باعث کاهش هزینه‌های مبادله، ایجاد فرصت برای واسطه‌گران جدیدالورود و واسطه‌گران موجود، ایجاد پوشش‌های جدید بیمه‌ای، حذف موانع ورودی و کاهش هزینه بیمه و در نهایت افزایش دسترسی و توانایی خرید بیمه می‌شود. از آنجا که صنعت بیمه به صورت کلی بر پایه اطلاعات استوار است، کاربرد تجارت الکترونیک به سرعت می‌تواند بر صنعت بیمه

1. Garven

2. Swiss Re

3. Dagupta & Sengupta

4. Yawo

5. Vress

کاغذی بگاهد و فراتر از این، در زمان صرفه‌جویی کند. کاربرد تجارت الکترونیک برای بانک اطلاعات مشتری و کاربردهای داده‌کاوی درست به اندازه بازاریابی و فروش موضوع مهمی در بیمه است.

قابلیت‌های جدید تجارت الکترونیک موجب پیشرفت اساسی در توزیع شبکه فروش، سرپرستی و ادعای خسارت می‌گردد. توزیع آنلайн موجب کاهش مستقیم در هزینه‌های توزیع می‌شود. تکنولوژی‌های مدرن اطلاعات همچنین موجب صرفه‌جویی در هزینه پرداخت خسارت (برای مثال، تحلیل بهتر داده‌ها موجب بهبود انتخاب ریسک) خواهد شد.

7-2. مزایای تجارت الکترونیک برای شرکت‌های

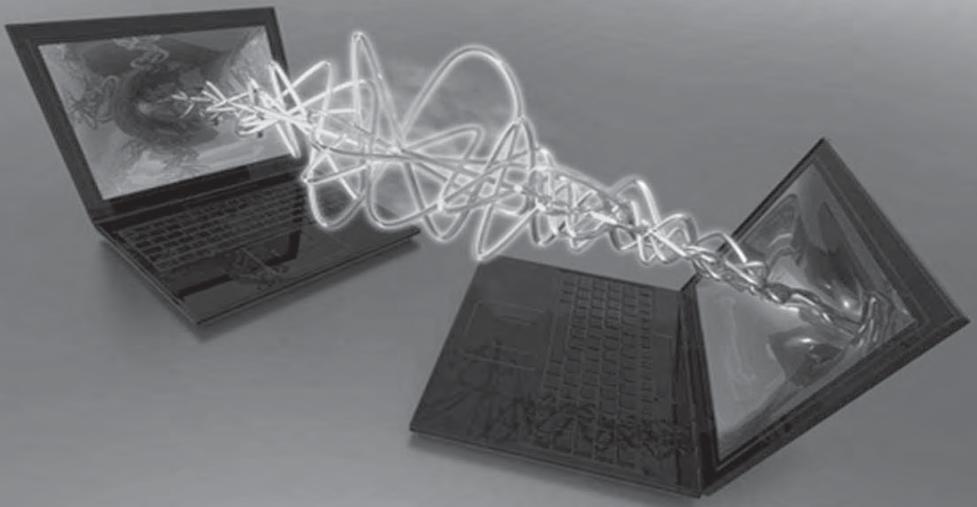
بیمه و مشتریان شرکت بیمه

از اهم مزایای تجارت الکترونیک برای شرکت‌های بیمه می‌توان به موارد زیر اشاره نمود.

- تجارت الکترونیکی به شرکت‌های بیمه این امکان را می‌دهد تا به تعداد انبوهی از مشتریان در سرتاسر جهان با هزینه ارتباطی و عملیات اندک دسترسی یابند؛

- کانال‌های توزیع و فروش سنتی را می‌توان به

تأثیرگذار باشد. اینترنت، شفافیت را در بازار بیمه با دادن قدرت انتخاب به مشتریان در بازار بیشتر می‌کند. تجارت الکترونیک، مجازی‌سازی شبکه‌های سازمانی را ممکن ساخته است. بنابراین موقعیت ارائه خدمات مشارکتی نظاممند را افزایش می‌دهد و سرمایه مورد نیاز برای ورود به بازار بیمه را کاهش می‌دهد. از این رو شرکت‌های جدید موانع کمتری را برای رقابت در بازار احساس می‌کنند. مناسب بودن محصولات بیمه‌ای برای توزیع اینترنتی با توجه به اینکه محصول بیمه‌ای به چه میزان نیازمند مشاوره شخصی است، متفاوت‌اند. محصولات استاندارد که می‌توانند به سادگی توصیف و قیمت‌گذاری شوند برای توزیع اینترنتی از محصولات گران و پیچیده مناسب‌ترند. مهم‌ترین کاربرد تجارت الکترونیک و فناوری اطلاعات در صنعت بیمه اتوماسیون مراحل بیمه است که می‌تواند به صورت چشمگیری از هزینه‌ها بگاهد. با ارتباط مستقیم با مشتری، شرکت بیمه می‌تواند از هزینه‌های اداره نمایندگی‌ها و پرداخت کمیسیون به نمایندگی بگاهد. ارائه ادعاهای خسارت از طریق اینترنت می‌تواند از بروکراسی

تجارت الکترونیک، مهندسی
معکوس فرایندهای تجاری
را پشتیبانی می کند.

- بیمه الکترونیکی از معاملات پیچیده و دو جانبه پشتیبانی می کند؛
- بیمه الکترونیک موجب افزایش در میزان شفافیت اطلاعات قیمت و محصول می شود؛
- بیمه الکترونیک قابلیت گسترش بازار شرکت های بیمه را به بازارهای ملی و بین المللی دارد و این فرایند را با حداقل هزینه به انجام می رساند؛
- تجارت الکترونیک، مهندسی معکوس فرایندهای تجاری را پشتیبانی می کند. در ضمن با تغییر فرایندها، کارایی فروشنده گان و مدیریت شرکت های بیمه ارتقا پیدا می کند؛
- می توان از طریق سایت اطلاع رسانی بیمه ای و حتی با ارسال نامه های الکترونیکی به مشتریان در جهت بالا بردن سطح فرهنگ بیمه تلاش نمود؛
- تجارت الکترونیک موانع ورود به بازار را کاهش و رقابت در صنعت بیمه را افزایش می دهد؛
- تجارت الکترونیک این امکان را به شرکت های دهد که ارتباط بهتری با مشتری داشته باشند و در نتیجه وفاداری مشتری به شرکت افزایش می یابد.
- از مهم ترین مزایای تجارت الکترونیک برای

- حداقل رسانید یا حذف کرد و همزمان بیمه نامه هایی ارزان و با سرعت بیشتر توزیع کرد؛
- روابط با مشتریان و خدمات رسانی از طریق ارتباطات مستقیم و تعاملی بهبود می یابد.
- تجارت الکترونیک هزینه تولید، پردازش، توزیع، نگهداری و بازیابی اطلاعات مکتوب را تا 90٪ نسبت به سیستم های کاغذی کاهش می دهد؛
- تجارت الکترونیک زمان سفارش و دریافت بیمه نامه یا خدمات را کاهش می دهد و از این طریق به بهره برداری بهینه از سرمایه می انجامد؛
- تجارت الکترونیک هزینه های ارتباطات از راه دور را کاهش می دهد زیرا هزینه ارتباطات اینترنتی نسبت به شبکه های ارزش افزوده¹ بسیار پایین تر است؛
- تجارت الکترونیک مدل های تجارت خلاق را میسر کرده و از این طریق برتری رقابتی و سودآوری را افزایش می دهد؛
- تبلیغات، گستره و هدفمند می گردد؛
- بیمه الکترونیک، ارتباطات بین شرکت های بیمه و نمایندگی هایشان را بهبود بخشدید و تسهیل می کند؛

1. Value-added Network (VAN)

- تجارت الکترونیکی به مشتریان این امکان را می‌دهد تا با دیگر فروشنده‌گان ارتباط برقرار کرده و به تبادل فکر و تجربیات پردازند؛
- امکان پرداخت خسارت به شیوه الکترونیکی فراهم می‌گردد و با پرداخت سریع‌تر خسارت، بیمه‌گذار رضایت بیشتری به دست می‌آورد؛
- با استفاده از فناوری اطلاعات تأخیر ناشی از تهیه مدارک لازم از بین می‌رود.

منابع:

منابع جهت استفاده علاقه‌مندان در دفتر نشریه تازه‌های جهان بیمه موجود است.

- مشتریان شرکت‌های بیمه‌ای عبارت‌اند از:
 - تجارت الکترونیک راه‌های جدیدی برای کاستن هزینه‌ها باز می‌کند؛
 - هم‌زمان با سخت‌تر شدن رقابت، رسیدن منافع بیشتر به مشتری را تضمین می‌کند؛
 - اینترنت موجب ایجاد ارزش برای مشتریان از طریق افزایش شفافیت و خدمات بهبودیافته می‌شود؛
 - امکان مقایسه خدمت و قیمت برای مشتریان فراهم می‌شود؛

- مشتریان همچنین می‌توانند به اسناد داخلی برای دیدن اینکه ادعای خسارتشان در کدام یک از مراحل پرداخت است یا سرسید پرداخت سالیانه‌شان چه زمانی است، دسترسی یابند؛

- تجارت الکترونیک به مشتریان، امکان و قدرت انتخاب بیشتری می‌دهد؛
- انجام تعاملات 24 ساعته در روز و بدون محدودیت مکانی را فراهم می‌کند؛
- مشتریان به سرعت می‌توانند به اطلاعات تفصیلی یا خدمات مورد نیاز دسترسی یابند؛